

[Arnth Jensen.]

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hauberg, at hvis det virkelig er Parolen fra den Side, saa indrømmer jeg, som jeg gjorde i Gaar, at de Herrer har Magten og derigennem ogsaa Magten til at tage Æren for det Lovforslag, der er fremme.

Men naar den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen udtaler deres Forbavelse over, at der overhovedet kunde lyde Kritik her, saa maa man være klar over, at det Lovforslag, vi her behandler, er det første selvstændige Lovforslag, som den højtærede Undervisningsminister fremsætter. De andre Forslag har altid heddet Borgbjergs Forslag, det var ikke Hr. Jørgen Jørgensens Forslag. I en Tale præsenterede Hr. Borgbjerg jo sin Efterfølger her i Tinget med en Forsikring om, at i et og alt vilde Ministeren følge den Linie, som Borgbjerg havde stukket ud, og ud fra den Betragtning var det, at Hr. Borgbjerg stærkt fremhævede, at nu var der for første Gang kommet en Bonde paa Undervisningsministerens Plads, der vilde føre de Ideer og de Tanker frem, som han og hans Parti havde kæmpet for. Jeg vil derfor sige til den højtærede Minister, at jeg har ærligt og redeligt i min Tale i Gaar givet Ministeren Indrømmelser og egentlig ogsaa Taksigelser, hvor Ministeren har vist sin Selvstændighed, men samtidig har jeg peget paa, at der endnu klæber en Del ved fra den Tid, som jeg tror, Ministeren egentlig ogsaa gerne vilde være fri for.

Naar Ministeren saa minder mig om, at jeg skulde have sagt i Efteraaret i en Tale, at der vist ingen særlig saglig Uenighed var mellem os, og at vi havde kunnet gennemføre dette Forslag sidste Foraar, saa ved Ministeren meget vel, at det, vi gennem Samtaler var enige om sidste Foraar, har Ministeren ikke alt sammen foreslaaet i det foreliggende Lovforslag.

Naar Ministeren peger paa den Enretning, jeg har talt om med Hensyn til Timetal og Fagkredse i Landsbyskolen og Købstadskolen, minder jeg om det lovbevaldede Timetal, Ministeren selv førte frem, nemlig 6 700. Har det nogen Sinde været Ministerens Standpunkt? Jeg spurgte i Foraaret Ministeren, om det var Ministerens Standpunkt, at det samme lovpligtige Timetal skulde gælde for Land som for By. Her tror jeg i hvert Fald, Ministeren vil gøre mig en Indrømmelse, at dèr har han skærpet. Og ser man paa Fagrækken, tror jeg ogsaa, Ministeren vil gøre mig visse Indrømmelser.

Ministeren brugte det stærke Udtryk,

synes jeg, at det var en ret smaalig Kritik, jeg havde fremsat, for der var overhovedet intet i dette Forslag, som berøvede Forældrene eller Hjemmene deres Ret. Det er ikke rigtigt. Der kunde nævnes adskillige Paragraffer. Vi har begge i vore Taler hævdet Hjemmenes og de stedlige Skolekredsers Ret, det var det, jeg argumenterede ud fra i Gaar, og dèr spørger jeg den højtærede Minister — og jeg beder om ogsaa at faa Svar paa mit Spørgsmaal —: Finder Ministeren, at det foreliggende Lovforslag giver Forældrene, de stedlige Skolestyrelser, mere Ret end Loven af 1904? Jeg er kommet til det Resultat, at de faar mindre, og jeg nævnte i den Forbindelse min Ængstelse med Hensyn til, hvad § 15 kunde føre til, en Paragraf, Ministeren ikke har omtalt her i Dag. Efter at jeg har hørt det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, er jeg blevet endnu mere betænkelig; det ærede Medlem var i den Grad inde paa Tvangstanken, at han siger: Hvis jeg havde Magt til det, skulde det gennemføres, og i samme Aandedræt nævner det ærede Medlem, at den Betænkning, der er afgivet for Mellemkolen, skulde danne Grundlaget. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at den Betænkning ogsaa absolut skulde angive Retningslinierne for Undervisningsmaaden.

Desværre er Taletiden kun 5 Minutter, jeg vil bede Formanden om Ordet igen.

Vesterager: I de faa Minutter, der er tildelt mig, vil jeg gerne have Lov til at trække Linierne lidt op endnu en Gang. Vi er villige til at gaa ind i en Forhandling for det første med Hensyn til Tilsynsloven. Vi er klar over, at det er nødvendigt, at der foretages Ændringer med Hensyn til denne, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen gjorde opmærksom paa. Naar man ser, hvad der kommer frem netop i københavnske Fagblade paa Skolevæsenets Omraade, er det klart, at der hurtigst muligt bør gennemføres en Ændring, hvis det er rigtigt, hvad der skrives. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier af „Københavns Kommuneskole“, hvor en Lærer skriver med Hensyn til Forsømmelserne:

„Paa dette Omraade bryder man sig fejl om Forsømmelsesreglerne og giver en god Dag i Reglementets Bestemmelser om Anmeldelse og Lægeattest. For slet ikke at tale om de Klasser, hvor Børnene ganske simpelt holdes helt borte fra Skolen for at passe Pladser.“

Naar Forholdene er saadan her i København, er der skabt det rene Anarki i Kraft af den